

οὐδὲ σὺ χαῖρε τεῶ μάλα πότνια μνήσοει μνήσῃ
 τὸν δὲ ἐπαιράω σέργε εἴρωτι πόσιμον.
 πολλάκις ἀστῆλθεν μαστῶμ Ἑλικώνια τεμπά,
 πολλάκις Αονίς τὸ ποταμοῦ ποιόν.
 ὀτραλέως τιμᾶ τὰ γράμματα θάσην ἀγάγει,
 Εβραίος γλώσσης, αἴγαλοις τε μεστῶν.
 λάγιδος οἶδε μύλος προνίστατο, οἶδε λυκοῖον
 λεύκορος, βιντιψέν, οἶδε ίννα, πολις.
 πλάστας ὀλυμπιάδων μαστῶμ πρὸς διάρεα μιδαχθέσι,
 τῷρος χάριν διηγεῖται μένον ἔχει.
 Αὐτὰρ εἰ γένεπον: μὴ γάρ ξύλιπαντα θάσον
 ταῦς ἐν εἰμὶ φεΐδος, τερψίχοεντε φρεσίμ.
 Κάτατε παμμάκαρες πικισσῶμ ἀπάτερθε μεριμνῶν,
 Κάτατε, καὶ τέκνοις χαῖρετε παμμάκαρες.
 M. Adamus Reinhardus Eckartsbergen-
 sis, Βιφημίας ἐνεκα. F.

Aliud.

Q Vi flore cinctus tempora laureo
 Stabas ad aram Castalidum prius,
     Partos & ambibas honores,
     Et titulos, faueas, Iacobe.
 Curis abactis pectore longius
 Vultu sereno prospice lætius:
     Nam; quo coroneris secundō,
     Fulget ab axe iubar sereno.
 Sed quæ priorem vinixerat arbutum,
 Cinget capillos non eadem cohors,
     Nec serta fingentur reselectis
     Arbore iam folijs eadem.
 Allata quondam fluctibus arduum
 Vastis Cytherum blanda jocis Dea

Addu.

A 2